Een krant voor iedereen die wat te zeggen wil hebben

De Vrije Stem

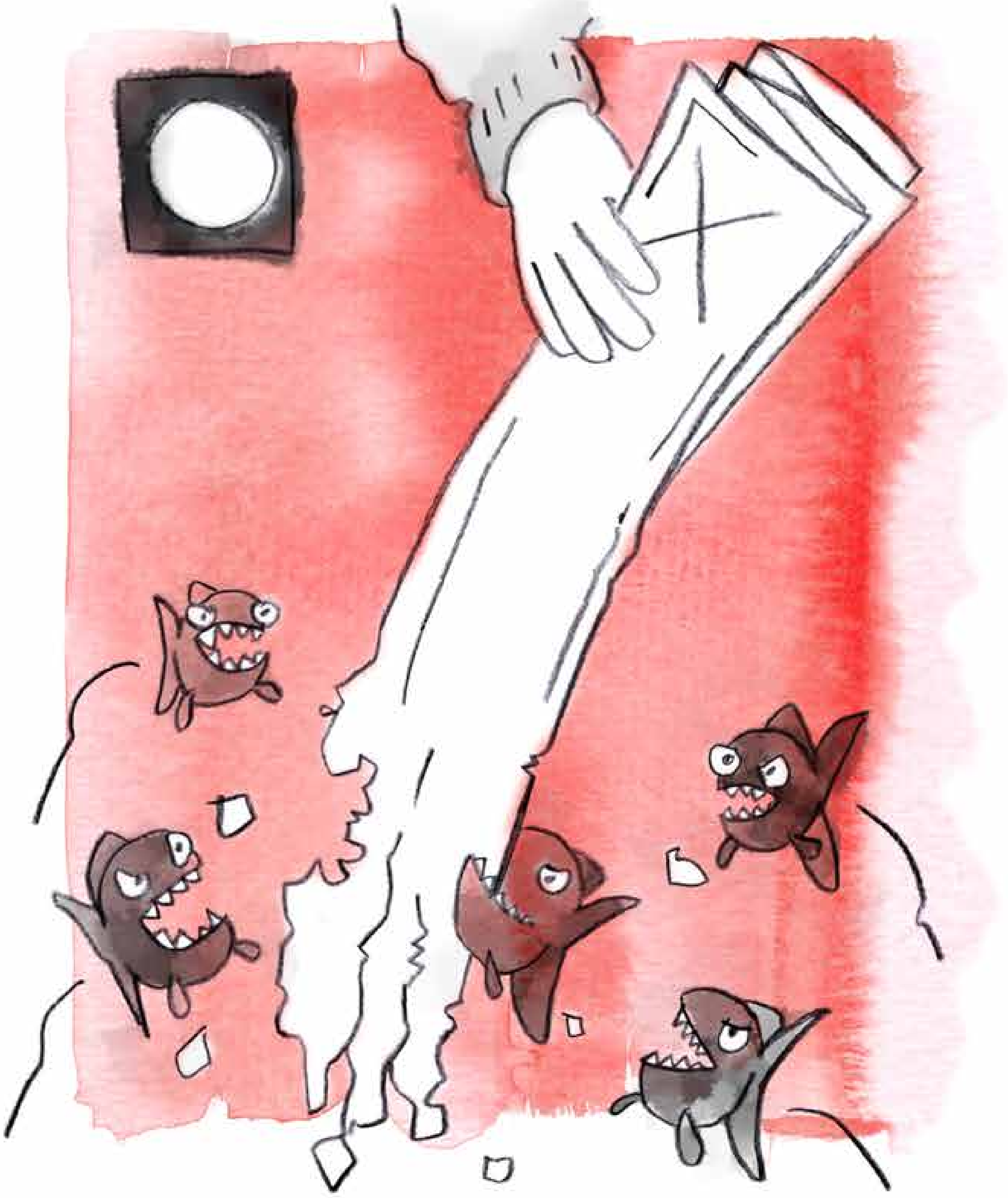

VAN DE REDACTIE

In de reguliere media lees je nooit eens een ander geluid over de komende verkiezingen. Het gaat altijd over enorme migratiecrises, kennelijk onoplosbare woonproblemen en buitenlandse legers die aan de grens staan te popelen om binnen te vallen. Of dat allemaal werkelijk zo is, en of de komende verkiezingen daar iets aan zullen veranderen wordt ook nooit openlijk afgevraagd. Want wat zou het alternatief zijn?!

Het gesprek over verkiezingen lijkt allereerst te gaan over wie er gaat winnen en welke politieke partijen dan samen de macht willen verkrijgen. Om daar enige tegengas aan te geven hebben politiek onafhankelijke personen, actief in de links radicale beweging, bedacht om een kritische krant over de verkiezingen uit te geven.

De krant bevat zowel achtergrondinformatie over zaken als het kapitalistische systeem, als artikelen, columns en oproepen die ingaan op de onderbuikverhalen en zondebokonzin van (extreem) rechts en verhalen over andere politieke partijen die zich daardoor laten beïnvloeden. Verwacht verder geen stemadvies, behalve een verhaal over de voor- en nadelen van ongeldig stemmen.

De krant zal gratis in het hele land worden verspreid. Wil je meer exemplaren ontvangen om te verspreiden, neem dan contact op met de gelegenheidsredactie via emailadres devrijekeuze@disroot.org

Hoewel niemand bij de redactie betaald werk heeft verricht voor deze krant, heeft die toch veel geld gekost, zoals voor het drukken. Wil je daar wat aan bijdragen, stort dan gul op bankrekening NL75INGB0004253090 ten name van Ithaka o.v.v. 'verkiezingskrant'.

Stem niet (op de rattenvanger)

door Kees Stad

Al jarenlang wordt een groot deel van de stemmen bij verkiezingen opgehaald door partijen die het voortdurend hebben over fake problemen die ze ook nog eens zelf gecreëerd hebben. Een van die 'problemen' betreft de mensen die als vluchteling naar Nederland (proberen te) komen. Het is een relatief kleine groep mensen die intens slecht behandeld wordt en desondanks nauwelijks voor problemen zorgt.

Dat er in Ter Apel wel degelijk een crisissituatie is, zeker voor de vluchtelingen zelf, komt doordat deze en vorige regeringen er actief voor gezorgd heeft dat ze hun eigen boontjes niet mogen doppen en niet elders in het land mochten wonen. Eerdere regeringen hadden ook al zwaar bezuinigd op opvanglocaties, anders hadden we er niet eens wat van gemerkt.

Door voortdurend de aandacht te vestigen op migranten, en te proberen de bevolking tegen hen op te hetzen, bereiken 'partijen' als de PVV van Wilders dat je het niet hebt over de werkelijke oorzaken van de problemen. Lage lonen en uitkeringen, klimaatchaos, privatisering van alles dat nuttig was, vercommercialisering van de rest, de verpaupering van het platteland en de buurten in steden die door dit alles is ontstaan... Dat zijn allemaal problemen die met kapitalisme samenhangen, en waar die paar vluchtelingen echt niets aan kunnen doen.

In het sprookje 'De rattenvanger van Hamelen' belooft een rattenvanger met zijn fluitspel een stad van een rattenplaag te verlossen. Het eindigt ermee dat hij met zijn fluitspel alle kinderen uit de stad weglokt. Ze zijn nooit meer teruggezien. Trap niet in het verlokkende fluitspel van de PVV en andere partijen, die je terug willen nemen naar een betoverend verleden dat nooit heeft bestaan.

Niet migratie is je probleem, maar het verdwijnen van volkshuisvesting. Geen vluchteling heeft iets te maken met het feit dat er geen bus meer rijdt, of de bibliotheek gesloten is, en het dorp geen winkels meer heeft. Dat alleen industriële megaboerderijen nog het hoofd boven water kunnen houden, en het drinkwater vol pesticiden zit.

Dat zijn allemaal problemen die met kapitalisme samenhangen, en waar die paar vluchtelingen echt niets aan kunnen doen

Je hoeft niet mee te draaien met de mallemolen die ze je eens in de zoveel jaar voorzetten. Er zijn oplossingen als we samenwerken en elkaar helpen, in plaats van elkaar haten. Daar gaat deze krant over.

Of je gaat stemmen of niet moet je zelf weten. Anarchisten vinden veelal dat je beter van onderop kunt werken, dan je macht af te staan aan ondoorzichtige partijen die beloven alles voor je op te gaan lossen. Maar als je wél gaat stemmen, weet dan dat dat gevolgen heeft, voor jouzelf en je medemensen, tot ver over de grenzen.

"Het recht om te stemmen, of gelijke burgerrechten, zijn misschien goede eisen, maar echte emancipatie begint niet bij de stembus of in de rechtbank. Het begint in de ziel van de mens."
EMMA GOLDMAN, anarcho-feminist, politiek activist, schrijfster (1869 - 1940)

"Ik accepteer niet langer dat wat ik niet kan veranderen... Ik verander dat wat ik niet kan accepteren."
ANGELA DAVIS, feministisch filosoof, schrijver, activist en hoogleraar

15 MINUTEN

Anoniem

Zo, daar staan we dan weer. We waren hier net iets meer dan een jaar geleden ook al. Als gewoonlijk staat er weer een kliko om onze stem in te doen. Als je een wereld wilt waar mensen er voor elkaar zijn en voor elkaar opkomen, kun je bijna geen mooiere symboliek bedenken voor de waarde van jouw stem. Ik glimlach er toch weer over, terwijl ik mijn rijbewijs overhandig aan de gepensioneerde functionaris. Ik houd me verder stil, hen gelooft waarschijnlijk nog in democratie en ik ga hen echt niet overhalen tot iets anders. Ik krijg het alom bekende onhandig grote papier mee – hoeveel bomen kost zo'n verkiezing? – en ga naar het stemhokje.

Ja, wat ga ik eigenlijk stemmen. Een ding is zeker, geen rechts. De VVD maakt al mijn hele leven alles slechter. Ik heb geen haat voor mensen die een beter leven zoeken in Nederland, dus de PVV is ook niet geschikt. GL-PvdA dan? Alsof die nog te onderscheiden zijn van rechts! Een christelijke partij misschien? Nou ja, maakt mij het uit of de man of de vrouw de broek draagt!

Zo blijft er al snel niet veel meer over eigenlijk, dus waarom sta ik daar überhaupt? Geen van deze partijen gaat ons geven wat ik wil. Het is inmiddels wel duidelijk dat vrijwel elke politicus ons keurt op onze economische waarde – kunnen we wel voltijds werken? De kleur van je huid en wat er in je onderbroek zit blijkt daarbij ook nog eens extreem belangrijk voor de meesten. Hoe het keurslijf er uit ziet, dat is eigenlijk het meest wezenlijke verschil tussen de partijen. Het lijkt wel alsof dat het enige is wat nog het verschil tussen links en rechts betekent in de partijpolitiek. Hoe rechtser ze zijn, hoe enger en nauwer het keurslijf is. Als het aan de PVV en FVD ligt mogen de meesten van ons verstikken. Het is juist daarom dat ik denk dat er toch enig belang is om in het stemhokje te staan.

Waar we heen moeten is een wereld waar mensen vrij zijn om zich te uiten zoals ze willen. Een wereld waar mensen kunnen liefhebben wie ze lief hebben. Een wereld waar we met zijn allen minder werken tegen beter loon. Een wereld waar we besluiten om extra procenten van het bruto nationaal product uit te geven aan scholen, zorg, en internationale samenwerking. Geen enkele partij, zelfs de meest linkse, gaat dit brengen. Maar er is wel een verschil in hoe haalbaar de kleine en grote doelen zijn. Een extreemrechtse regering met de PVV of VVD gaat het moeilijker maken om ook maar het kleinste doel te bereiken. Gaat een links kabinet ons in de weg zitten? Ongetwijfeld, maar rechts begint meteen het aandraaien van de duimschroeven.

Dus, nu sta ik weer in het stemhokje. Op wie gaan we dan dit keer weer stemmen? Ik volg hetzelfde recept als vorige keer: iets links, iets kleins, en dan een willekeurige vrouw redelijk onderaan hun lijstje. Mannelijke leiders hebben we immers ook al wel genoeg. Gaat die partij winnen? Vast niet, maar het is beter dan de PvdA. Zeker als het een nieuwere partij is, waar de invloed van decennia cynisme misschien nog wat minder groot is. En dan is het nu tijd om dat frietje te halen!

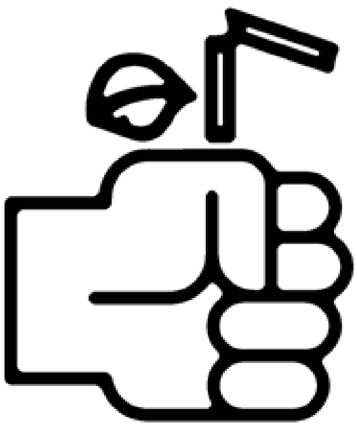

De leegte op parlementair links

door Kees

Een van de redenen dat extreemrechtse en populistische krachten tegenwoordig zo makkelijk scoren, is dat wat zich (parlementair) links noemt, er een enorm zootje van heeft gemaakt. Ze wilden vooral meeregeren, zonder nog enige visie op een een betere wereld te hebben. Ze hebben het kapitalistische systeem omarmd en iedereen belachelijk gemaakt die zich er niet bij neer wilde leggen. Als er dan populisten aan komen zetten die met veel gebrul aankondigen wel een alternatief te gaan bieden, trapt een deel van het electoraat daar makkelijk in.

Extreemrechts heeft vervolgens geen oplossing. Wie hun beleid en stemgedrag volgt, ziet dat ze eigenlijk net zo neoliberaal zijn als de oude partijen. Ze voegen er alleen wat smerige elementen aan toe: meer nationalisme, vreemdelingenhaat, klimaatontkenning, complotdenken... Maar ze hebben de problemen niet veroorzaakt.

Boerenbedrog

De visieloze mengelmoes van korte kortetermijnmaatregelen is op alle terreinen terug te vinden. Neem de kaalslag op het 'platteland' en de landbouw die steeds verder in de greep raakt van schaalvergroting en produceren voor de wereldmarkt. De grote traditionele partijen (VVD, CDA en PvdA) hebben sinds de 'groene revolutie' van de jaren 1960 ingezet op zo'n ontwikkeling. Nederland als doorvoerland geldt vooral voor de landbouw. Er worden jaarlijks miljoenen tonnen sojaschroot geïmporteerd uit Zuid-Amerika, de Verenigde Staten en Azië, om hier als veevoer te dienen voor de vlees- en zuivelsector, die hun producten tegen dumpingprijzen op de wereldmarkt moeten slijten. Vrijhandel, je weet wel. Het zorgt voor verwoesting van de leefomgeving in de landen waar de soja geteeld wordt (allemaal in handen van grote agroconcerns die kleine boeren van hun land verdreven hebben en gruwelijke pesticiden inzetten). En het wordt dan hier omgezet in landbouwproducten waar ook alleen nog 'grote' boerenconcerns (vaak in handen van financiers of agrarische ketens) van kunnen leven. Maar dit systeem is onhoudbaar en zorgt aan alle kanten voor rampen, waaronder op het gebied van klimaat, bestrijdingsmiddelen en uitstoot van stikstof. Als er dan van die halfslachtige 'oplossingen' komen als de stikstofmaatregelen die niet de oorzaken maar de symptomen aanpakken, is het makkelijk scoren voor de veevoersector om de woede op het platteland voor hun eigen gewin te mobiliseren. Ze hebben daartoe de BBB opgericht en andere knokploegen gefinancierd om elke kritiek op hen de kop in te drukken. Het lukt ze daarmee om ook de halfslachtige - maar noodzakelijke - maatregelen te torpederen. Terwijl het hard nodig is om de biodiversiteit te redden en klimaatbeleid te voeren, en weer een sociaal beleid voor buitenstedelijk gebied in te stellen, weet de BBB/veevoederindustrie precies het tegenovergestelde te bereiken. Ze torpederen elk besluit en willen niets veranderen.

De reguliere oude middenpartijen hebben daarbij allemaal boter op hun hoofd

Woningnood

Voor de chaos op de woning-'markt' geldt hetzelfde. Ooit was ons land in het bezit van honderden woningbouwverenigingen die, samen met de gemeentelijke woningbouwinstellingen, zorgden voor een omvangrijk arsenaal aan betaalbare woningen in wat de 'brede volkshuisvesting' werd genoemd. Vervolgens gingen het CDA en met name de VVD die te grabbel gooien. Ze vonden dat wonen zoveel mogelijk door de markt moest worden geregeld en dat sociale woningen alleen nog maar voor arme sloebers zouden moeten zijn die hun eigen broek niet op kunnen houden. Mensen moesten zoveel mogelijk eigenaar van hun woning worden. Het resultaat is bekend: massale woningnood en dakloosheid, en huizen- en huurprijzen die onbetaalbaar zijn. In de tussentijd werd, om ook maar eens een andere partij te noemen, onder aanvoering van de ChristenUnie een kraakverbod ingesteld. VVD minister Stef Blok hief in 2010 schaterend het Ministerie van Volkshuisvesting op omdat die volgens hem niet langer nodig zou zijn. (De markt je weet wel.) Vervolgens gingen ze in Rutte II (VVD - PvdA) de boel verder slopen.

Nu iedereen het water aan de lippen staat, voor zover je al woonruimte hebt gevonden, is het niet heel moeilijk voor een populist als Wilders om met een tot mislukken gedoemd plan te komen voor huurbevriezing voor de sociale huursector (maar dan ook alleen nog van de corporaties, niet de half miljoen particuliere woningen). Na het klappen van het strompelkabinet van Wilders wist minister Mona Keijzer (CDA → BBB) niet hoe snel ze het voorstel weer in kon trekken en het neoliberaal woningmarktbeleid voort te zetten. En o ja, ze woont in een peperdure nieuwbouwvilla in Edam en procedeerde succesvol tegen de bouw van een bejaardencentrum tegenover haar woning, met als voornaamst argument: de stikstofuitstoot door de bouw!

Populistische rechtse 'oplossingen' door alle partijen

Dit soort volstrekt hypocriet gesol met standpunten, terwijl je in werkelijkheid gewoon gaat uitvoeren wat je geldschieters willen, geldt natuurlijk voor al het beleid. Dat geldt onder andere voor de oorlogen die er woeden en voor de economische puinhoop die er met het inzetten op vrijhandel en globalisering is aangericht. De reguliere oude middenpartijen hebben daarbij allemaal boter op hun hoofd. Zij hebben het zo ver laten komen dat populisten met 'oplossingen' kunnen komen. Dit kan alleen stemmers trekken omdat het zo'n zootje is en de overige partijen geen structurele oplossingen bieden en geen visie hebben. Het is allemaal naar het 'radicale midden' getrokken en zelfs de nazaten van ooit linkse partijen en de Partij voor de Dieren willen nu de 'groene groei' en NAVO en bewapening en kruisraketten. Wat je noemt: uitzichtsloos. Van hen kun je dan ook geen oplossingen verwachten. Van extreemrechts kan je wel verwachten dat ze het allemaal nog erger gaan maken.

Verkiezingen gaan geen vredespolitiek brengen

door Mark Akkermans

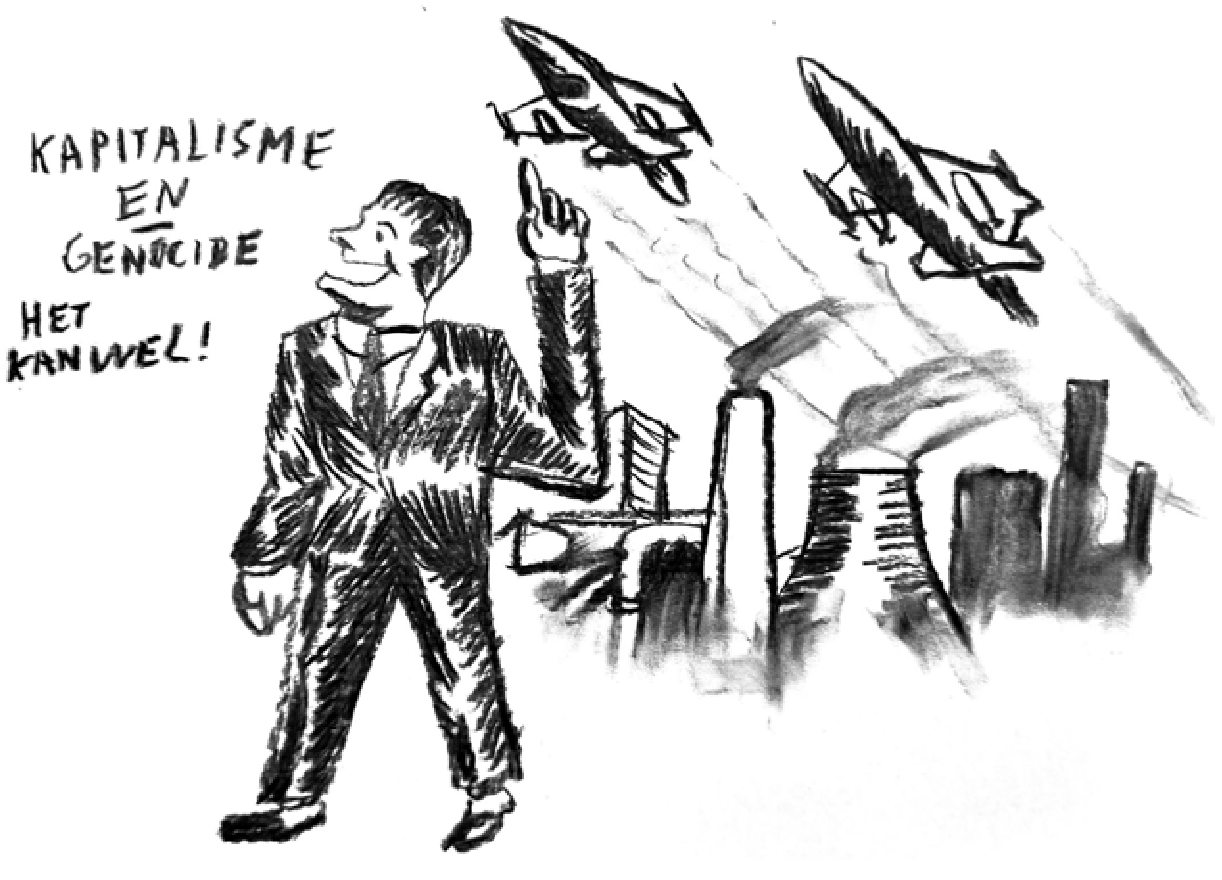

Staat Nederland op de rand van oorlog? Is het een kwestie van tijd voordat Moskou raketten richting de Noordzee stuurt? Als je politiek en media mag geloven is oorlog bijna onvermijdelijk. De komende jaren gaan er tientallen miljarden euro's extra naar de krijgsmacht, onder meer voor het kopen van talloze nieuwe wapens. Er worden tienduizenden nieuwe soldaten gezocht, defensie breidt in Nederland fors uit en de wapenindustrie kan op veel steun rekenen. Is dat echt een goed idee?

Miljarden weggegooid

In juni kwam de NAVO bijeen in Den Haag. Daar werd, onder druk van de Amerikaanse president Trump en NAVO-leider Rutte, afgesproken dat de lidstaten hun militaire uitgaven enorm gaan verhogen, tot 3,5-5% van hun bruto binnenlands product. Dat zou nodig zijn om Rusland en China af te schrikken. De realiteit is echter anders: NAVO-landen zijn gezamenlijk al verantwoordelijk voor 55% van de wereldwijde militaire uitgaven, drieënhalf keer zoveel als Rusland en China samen. En EU-landen geven drie keer meer uit dan Rusland.

Russische troepen moeten direct weg uit Oekraïne, en de agressieve houding van Rusland en China tegenover sommige buurlanden is op geen enkele wijze goed te praten. Maar beide landen zijn geen gevaar voor NAVO en EU. En minstens zo belangrijk: westerse landen gedragen zich net zo verschrikkelijk tegenover het Mondiale Zuiden, dat uitgebuit en onderdrukt wordt, desnoods met militair geweld.

In Nederland is de defensiebegroting de afgelopen tien jaar al bijna verdriedubbeld. Het budget voor dit jaar is €22 miljard. Volgens de nieuwe NAVO-afspraak zou hier nog zo'n €30 miljard per jaar bij moeten komen. Daar profiteert alleen de wapenindustrie van. Intussen wordt er bezuinigd op zorg en onderwijs.

Wapens voor oorlog en onderdrukking

Nederland heeft een uitgebreide wapenindustrie en behoort tot de twaalf grootste wapenexporterende landen in de wereld. Nederlandse wapens gaan stelselmatig naar landen in oorlog, mensenrechtenschenders en autoritaire regimes. Zo staan bijvoorbeeld Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabische Emiraten, Israël, Egypte, Indonesië, Turkije, India en Pakistan op de klantenlijsten. De huidige regering heeft bovendien besloten de wapenexportregels flink te versoepelen en een nieuw fonds opgericht (SecFund) met één miljard euro voor de ontwikkeling van nieuwe wapens en militaire technologieën. Daardoor zullen in de toekomst veel meer Nederlandse wapens naar controversiële bestemmingen uitgevoerd kunnen worden.

De wapenindustrie heeft duidelijk de politieke wind mee, en lobbyt hard voor meer geld en andere steunmaatregelen. De overheid is hier zeer gevoelig voor. Wapenbedrijven worden steeds vaker uitgenodigd om mee te praten over nieuw beleid en krijgen zo onevenredig veel invloed.

De wapenindustrie heeft duidelijk de politieke wind mee, en lobbyt hard voor meer geld en andere steunmaatregelen

Kernwapens

NAVO en regering proberen al decennia geheim te houden dat er Amerikaanse kernwapens in Nederland liggen, klaar voor gebruik door Nederlandse luchtmachtpiloten. Recent zijn de tien tot twintig kernwapens op vliegbasis Volkel in Noord-Brabant vervangen door nieuwe versies van de verouderde bom. Deze zijn door een nieuw staartstuursysteem 'beter' inzetbaar op het slagveld, waardoor de drempel om ze in te zetten lager wordt. Kernwapens zijn de meest vernietigende wapens ter wereld, met zeer lang doorspelende gevolgen. In plaats van kernwapens te verwijderen en te vernietigen kiest de Nederlandse regering ervoor deze te behouden en F35-gevechtsvliegtuigen beschikbaar te houden om ze in te zetten.

Binnenlandse militarisering

Er zijn ook veel bredere gevolgen van oorlogsvoorbereiding en militarisering. Zo moet de door demissionaire kabinet-Schoof voorgestelde Wet op de defensiegereedheid (Wodg) Defensie binnen Nederland ruim baan geven voor oorlogsvoorbereiding, zoals oefeningen en trainingen. Daarvoor mag Defensie andere regelgeving en procedures, bijvoorbeeld voor natuur- of diersoortenbescherming, opzij schuiven en wordt inspraak beperkt.

Deze nieuwe wet moet ook werving van nieuwe militairen makkelijker maken. Iedereen tussen de 18 en 27 jaar krijgt een enquête thuisgestuurd om interesse in werken bij de krijgsmacht te peilen. Invullen is in eerste instantie vrijwillig, maar de regering zegt nadrukkelijk dat dit later ook verplicht kan worden. Zo kan er steeds meer druk op jongeren – vooral op schoolverlaters en baanlozen – gelegd worden om soldaat te worden.

Weinig politiek debat

De meeste politieke partijen zijn het over de hoofdlijnen van dit beleid wel eens. Ook GroenLinks/PvdA en meer recent de Partij voor de Dieren wijzigden hun koers en steunen nu oorlogspolitiek. Dit gaat lijnrecht in tegen hun groene idealen. Krijgsmachten en wapenindustrie zijn verantwoordelijk voor 5,5% van de wereldwijde uitstoot van broeikasgassen, en met alle uitbreidingsplannen gaat dat nog meer worden. Intussen vallen ze buiten de afspraken in internationale klimaatakkoorden en zijn niet verplicht om te verduurzamen.

Van de partijen die kans maken op een zetel in de nieuwe Tweede Kamer staan alleen SP en BIJ1 voor een (enigszins) ander beleid, terwijl alle rechtse partijen op diverse wijzen volop steun geven aan militarisering. Er is dus weinig echte discussie in de Kamer.

Ook in de media komen vooral voorstanders van oorlogsvoorbereiding aan het woord, meestal (oud-)militairen of zogenaamd deskundige oudere, witte mannen van Clingendael en andere instituten die de militaristische propaganda van de staat napraten. Zo ontstaat een vertekend eenzijdig beeld: in de samenleving is er ook steun voor deze koers, maar de meningen zijn toch echt meer verdeeld. Door mensen die zich inzetten voor vrede, dialoog en internationale rechtvaardigheid buiten het publieke debat te houden, ontbreekt het aan hoognodige maatschappelijke discussie.

Vredesbeweging

De komende verkiezingen zullen daar geen verandering in brengen. Serieus debat en inzet voor vrede en rechtvaardigheid moet in de eerste plaats van buiten het parlement aangezwengeld worden. In de jaren '70 en '80 van de vorige eeuw kende Nederland een grote, invloedrijke vredesbeweging, bijvoorbeeld in de strijd tegen nieuwe kernwapens in Europa. Daarna is de beweging vergrijsd en steeds kleiner geworden. Nu verenigen oudere en nieuwe jonge vredesactivisten en antimilitaristen zich om een vuist te maken tegen oorlogsvoorbereiding, militarisering en wapenhandel, bijvoorbeeld in De Nieuwe Vredesbeweging. Zij pleiten voor werken aan vrede, door dialoog, diplomatie en conflictpreventie, en aan internationale rechtvaardigheid. Kapitalisme en nationalisme jagen internationale spanningen aan en meer oorlogsmachines gaan internationale problemen niet oplossen. Werken aan vrede en rechtvaardigheid betekent ook het afbreken van machtsverhoudingen, verzet tegen uitbuiting en onderdrukking, strijd tegen racisme, patriarchaat en klimaatverandering en inzet voor vrijheid en echte democratie.

Mark Akkermans is onderzoeker bij Stop Wapenhandel

Verder lezen:
De Nieuwe Vredesbeweging: nieuwevredesbeweging.nl
Stop Wapenhandel: stopwapenhandel.org
Vredesnieuws: vredessite.nl
Vredesmagazine: vredesmagazine.nl

"De woede van de onderdrukten is nooit hetzelfde als de woede van de bevoorrechten."
BELL HOOKS

"We zijn niet klaar om te vechten omdat we van vechten houden. We zijn klaar om te vechten omdat we het waard zijn om voor te vechten."
ZOÉ SAMUDZI, Zimbabwaans-Amerikaanse schrijfster, intersectioneel feministe en activiste

NIET NIET-STEMMEN

door Weia Reinboud

In het college 'logica' vertelde de prof dat het net als in de wiskunde was, waar min maal min plus is: in redeneringen heffen twee ontkenningen elkaar op. En ze voegde eraan toe dat twee bevestigingen elkaar niet opheffen.

Achter uit de collegezaal klinkt een stem: 'jaja...'. In het echte leven kan twee keer 'ja' iets anders dan 'ja' betekenen!

Vroeger was er stemplicht. Eigenlijk opvallend dat het eerst heel veel strijd heeft gekost voordat er algemeen stemrecht kwam en dat het toen meteen verplicht werd. Van 'mag niet' naar 'moet'.

Mijn vader was vroeger vaak voorzitter van een stembureau. De meeste mensen kwamen hun stemplicht vervullen, maar er bleven er altijd een paar weg. Te warm, te koud, te nat, te glad, te ziek, te misselijk. Maar er was in die buurt een man die naar het stembureau ging, middenin de ruimte ging staan en dan luid verkondigde: 'Ik. Stem. Niet.' De voorzitter, mijn vader dus, moest dan een proces verbaal opmaken en dat was dat. Of het destijds ook een bekeuring opleverde, weet ik niet. Zou oneerlijk zijn in vergelijking met de zieken en dergelijke, want die gingen niet stemmen, terwijl deze man ging niet-stemmen.

Wat de redenen van die man waren weet ik niet. Er zijn veel redenen om te niet-stemmen. Ik ga niet eens proberen om ze allemaal op te sommen, maar denk bijvoorbeeld aan dat er allerlei opvattingen zijn die helemaal nooit in de kamer te horen zullen zijn. Of denk aan dat de kamerleden bij de goed-verdieners horen en bij hun besluiten eerder aan de goed-verdieners zullen denken dan aan de slecht-verdieners. Eigenlijk zouden kamerleden het minimumloon moeten krijgen, dan zouden ze beter aan minimumloners denken en zouden de graaiers niet eens in de kamer willen zitten. Het is trouwens niets nieuws dat beslissingen goed zijn voor de beslissers zelf, in de middeleeuwen hoefden ridders geen belasting te betalen en wie hadden dat zo besloten? De ridders zelf (met als handlangers de geestelijken en de grote steden).

Wat zou die niet-stemmer uit dat verhaal van vroeger doen?

Eerst was er helemaal geen democratie, toen was er een beetje stemrecht, maar alleen voor de rijken. Toen kwam er algemeen stemrecht, maar dat is nooit met algemene stemmen zo besloten. Iets wat iedereen betreft zou toch echt door iedereen zo besloten moeten zijn.

Misschien zou die niet niet-stemmen

Niet-stemmers waren er altijd, maar de machthebbers vonden het het eenvoudigste om die geheel te negeren. Mede daardoor is de kamer nooit een afspiegeling van de bevolking geweest.

En dan is er nog iets. Als je gaat stemmen en om bepaalde redenen op een of andere partij stemt, dan wil dat helemaal niet zeggen dat jouw redenen ooit goed aan bod komen. Andere dingen kunnen makkelijk voorrang krijgen. De kamerleden gedragen zich alsof ze een volmacht van hun kiezers hebben gekregen voor álles, terwijl de meeste kiezers het maar met een deel van het programma eens zijn.

Er is ook nog kadaverdiscipline. Als een meerderheid(je) van een partij een bepaalde mening heeft, dan moeten de anderen net doen alsof ze ook die mening hebben. Bij de regering idem. Na een besluit moeten alle kabinetsleden dat besluit verdedigen. Dat maakt vaak een leugenachtige indruk.

Volgens de kamer en de regering bestaan degenen die niet stemmen gewoon niet. Als dertig procent van de mensen niet gaat stemmen, dan zou dertig procent van de kamerzetels leeg moeten blijven. En wel mee moeten tellen bij stemmingen in de kamer natuurlijk! Die lege zetels zijn tégen.

Maar goed (of juist niet goed): er komen verkiezingen en de gekozenen gaan zich gedragen alsof zij álles mogen beslissen. Er is geen enkele manier om te laten merken dat je ze niet ziet zitten – blanco stemmen worden ook geheel genegeerd. Er zijn tegenwoordig ook besluiten van de regering en de kamers zijn die verdacht veel op fascistische dingen lijken. Daarom zou je kunnen denken dat niet-stemmen wel eens desastreus uit zou kunnen pakken. Wat zou die niet-stemmer uit dat verhaal van vroeger doen? Misschien zou die niet niet-stemmen. Dus alleen maar even gaan stemmen om minder schurken in de kamer te krijgen. Dan kan die man zich er het hoofd over breken welke partij toch nog een beetje in de buurt van zijn meningen komt, maar hij zou ook kunnen denken: elke stem op links zorgt ervoor dat er een stem minder op rechts komt.

En daar loopt ie ineens tegen het verschijnsel 'reststemmen' op. Dat is dat als een partij bijvoorbeeld 2,7 zetels krijgt, qua stemmen, dan vervalt die 0,7. Bij alle partijen wordt het naar beneden afgerond en dan blijven er overal restjes over. De berekening waar die naar toe gaan is wiskundig heel eerlijk (maar dat ga ik hier niet uitleggen), maar wel irritant. De restjes komen namelijk meestal bij grote partijen terecht en daar zitten ook schurken bij. Het geeft een wat vieze smaak als je als niet niet-stemmer op een kleine linkse partij stemt en de restzetels komen onder meer bij rechts terecht. De niet niet-stemmer vindt dat je naast een rood vakje op een kleine linkse partij ook een vakje zou moeten kunnen aanvinken dat het met zekerheid een linkse stem is...

Wat mag dat allemaal wel niet kosten?

Er zaten 37 PVV'ers in de tweede kamer. Ze verschenen meestal niet eens op hun 'werk'.

Onderzoeksorganisatie Investico in *De Groene Amsterdammer*: 'Van de vijftien Kamerleden die het minste werk verrichten voor de Tweede Kamer zijn er negen rechts-radicaal. Zes daarvan zijn van de PVV'.

Er zitten er tussen die niet een keer het woord hebben genomen bij parlementaire debatten, velen hebben nooit een motie ingediend, soms niet eens een gesteund...

Een Kamerlid verdient meer dan 10.000 euro per maand,

'In totaal komt dat neer op ruim 141 duizend euro per jaar.' (bron: parlement.com)

Dus dat maal 37 bedraagt de schade alleen al door de PVV meer dan vijf miljoen per jaar (namelijk 5.180.000,-).

Toeslagen voor reiskosten en dergelijke niet meegerekend...

Totalitarisering sluipt overal binnen

door Bo Salomon en de redactie van de Vrije Stem

Met angst en beven wordt er in Nederland vaak gekeken naar de machtsgreep die totalitaristische regenten als Trump, Orbán of Milei op democratische rechten plegen.

Maar Bo Salomons, in het dagelijks leven jurist bij de vakbond, weet dat met kennis van zaken te relativeren. Helaas is dat niet geruststellend: het is in Nederland op sommige vlakken nog erger gesteld dan in de VS of Hongarije. Je kunt zijn artikelen onder andere vinden op de website van Doorbraak. We lichten twee artikelen hieronder uit.

In het stuk met de titel *Totalitarisering in de VS én Nederland* beschrijft hij een proces van totalitarisering dat zich sluipend voltrekt en onder andere gericht is op het uitschakelen en monddood maken van tegenstanders en oppositie. Een van de effecten is dat het leidt tot centralisatie van macht. Volgens Bo is die centralisatie in Nederland verder dan in de VS, bijvoorbeeld door de ongecontroleerde macht die hier de ministerraad heeft. En door het invoeren van instellingen als de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) die zich niet laten controleren.

'Het grote punt van dit alles: wat we nu zien in de VS én in Nederland is niet het begin van een pad richting dictatuur, maar juist de laatste stappen die nodig zijn om die dictatuur te vestigen. Dat moet voorkomen worden.

En wat mij betreft is het antwoord anarchisme. Willen we voorkomen dat één persoon de sektarische macht krijgt, dan moeten we de macht in de samenleving zoveel mogelijk verdelen, en elke concentratie van macht bestrijden. Anders blijft dit een risico.'

Een tweede stuk op doorbraak.eu (*De wetten waarmee fascisten de macht kunnen grijpen liggen al klaar*) is minstens zo verontrustend. Daarin schetst Bo Salomons parallellen met de Weimar Republiek.

'Het is niet nuttig om fascisme alleen te zien waar fascistische politici aan de macht zijn. Fascisme wordt namelijk voorbereid; de wettige middelen die fascisten gebruiken liggen vaak voor ze klaar. (...)

Dat ons wetgevingsproces beschermt tegen een machtsgreep doet er nauwelijks meer toe: zelfs een minderheidskabinet zou met de huidige, geldende wetten de rechtsstaat compleet kunnen uithollen zonder één wet te wijzigen, mede door de bestuurscultuur die zich hier heeft ontwikkeld.

Wie denkt dat het bovenstaande nog heel ver weg is, en dat we nog veel tijd hebben, heeft het fout. De gelegenheidscoalitie bestaat al. Het is wachten tot een dergelijk figuur[1] *een ministerpost gaat bekleden.*

Dus: nú is de tijd voor effectief antifascisme. Antifascisme dat afwacht tot fascisten aan de macht zijn is te laat. Extreem te laat. De nazi's gingen in acht maanden van paria tot leiders van een éénpartijstaat. Dat kan hier ook gebeuren, en sneller dan wij kunnen reageren.'

Noot

1. in het artikel op de site verwijst 'een dergelijke figuur' naar een artikel over SGP-kamerlid Stoffer die een motie goedgekeurd heeft gekregen om rechtszaken tegen de staat te verbieden

"Wat we bedoelen met gendergelijkheid is niet alleen dat mannen niet langer vrouwen onderdrukken. We willen ook dat mannen niet langer onderdrukt worden door andere mannen en dat vrouwen niet langer onderdrukt worden door andere vrouwen."
HE ZHEN, Chinese anarchiste, feministe, en schrijfster (1884 – c.1920)

"Als stemmen iets zou veranderen, zouden ze het illegaal maken."
EMMA GOLDMAN

Voto Nulo! Stem Ongeldig campagne

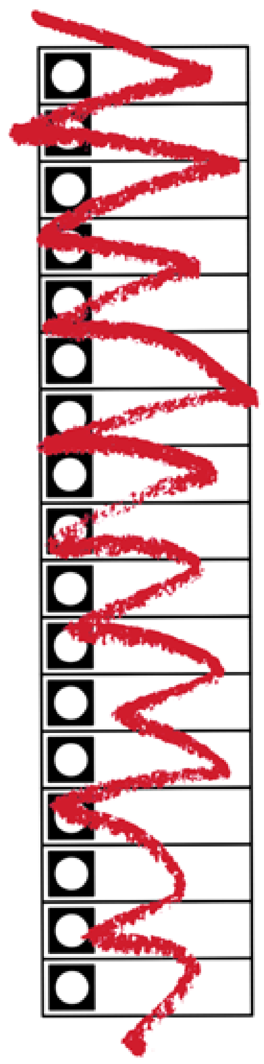

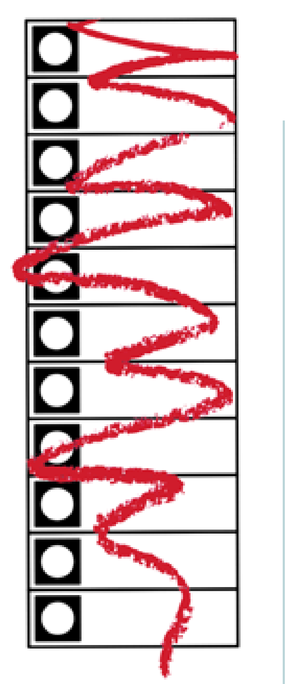

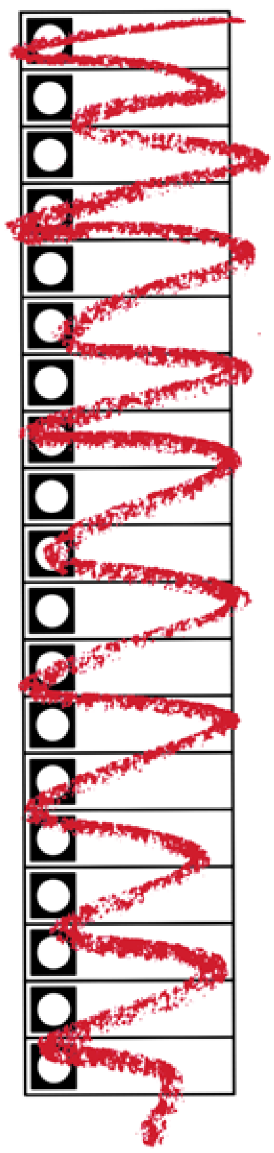

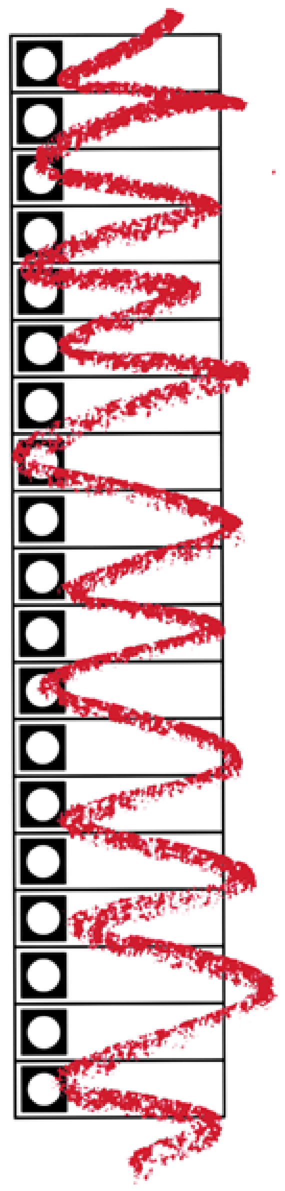

door Ron Vrij

Het tot stand laten komen van een kritische verkiezingskrant is noodzakelijk omdat ook de komende verkiezingen niet binnen een vrije samenleving plaats zullen vinden. Vanuit deze stelling zou je ook kunnen zeggen dat er een antiverkiezingskrant samengesteld had moeten worden. Dit artikel gaat over met name dit laatste aspect. Eerst lees je een opsomming van argumenten over waarom de huidige verkiezingen per definitie geen democratisch karakter hebben. Na deze lijst met verontrustende argumenten stel ik een soort van handelingsperspectief voor, dat de kritische stemmers handvatten moet bieden tijdens de verkiezingen en tot slot volgt een lijst van oplossingen. Er zijn namelijk wel degelijk ideeën voor een samenleving waarbij de individuele stem ertoe doet.

Waarom zijn er geen 'vrije' verkiezingen?
Is bijvoorbeeld de macht van de tech-sector niet zo enorm groot en ongrijpbaar dat je zeer kritisch moet kijken naar de informatievoorziening en dat wat gevestigde politieke partijen, op grond van deze informatie, beweren? Het is inmiddels toch wel duidelijk dat sociale media en al het nepnieuws dat daarbij komt kijken, een werkelijk democratisch proces verhinderen. Deze vorm van als nieuws verpakte leugenachtige propaganda heeft onze sociale media overspoeld en zo Trump aan de macht geholpen, Brexit veroorzaakt, vreemdelingenhaat gezaaid en ons wijsgemaakt dat de Russen al in onze achtertuin staan.

Daarnaast is het in de huidige politieke context overduidelijk dat er partijpolitiek getrouwtrek plaatsvindt alsof er een stel kleuters aan het bekvechten is op het schoolplein. Er vinden electorale spelletjes plaats voor aandacht en kijkcijfers, waarbij de inhoud er eigenlijk niet meer toe doet. De huidige politici zijn in de ban van verkiezingskoorts en doen actief mee aan mediatieke veldslagen. Politici zullen zich niet tegen laten houden om te marchanderen met wet- en regelgeving om maar zoveel mogelijk stemmen binnen te halen. Peilingen beheersen de voorpagina's van de grotere kranten en kijkcijfers zijn belangrijker dan waarheidsvinding en idealen.

Waar is in Nederland een *cordon sanitaire* of een *Brandmauer*? In een politieke context verwijst de term *firewall* naar een duidelijke en onoverkomelijke barrière tussen democratische partijen en extremistische rechtse, nationalistische of radicale conservatieve politieke krachten. Deze barrière dient ter bescherming van democratische waarden en principes door elke samenwerking en coalitie met of steun aan extremistische partijen of bewegingen uit te sluiten. Het ontbreekt in Nederland aan een brede afwijzing van extreem rechtse of neoconservatieve opvattingen. Dit allemaal vanwege partijpolitieke redenen. Bijvoorbeeld om geen stemmen te verliezen.

Een volgend pijnpunt is dat er telkens nieuwe verkiezingen moeten worden gehouden als politieke partijen voor eigenbelang en gewin de stekker uit een coalitie trekken. Zolang er geen verregaande waarborgen in het systeem worden ingebouwd, blijven we het slachtoffer van politieke spelletjes voor de bühne. Denk hierbij aan de leugenaars van de VVD die het kabinet-Rutte IV lieten vallen door te claimen dat de gezinshereniging voor asielzoekers zou leiden tot nareis-op-nareis – er bleken dat jaar tien nareizigers van nareizigers te zijn toegelaten door de IND op een totaal van honderdzeventig aanvragen. Of aan de haviken van de PVV die doelbewust het kabinet lieten vallen omdat de asielmaatregelen ze niet ver genoeg gingen. Allemaal in scène gezette toneelstukjes die een grote invloed hebben op het onderbuikgevoel van de Nederlandse kiezer en die het politieke landschap in grote mate bepalen.

Het lijkt een kwestie van tijd tot extreemrechtse partijen de meerderheid winnen met hun valse spel en de democratische grondrechten afbreken – voor zover dat niet al is gebeurd. Het idee om zo'n ontwikkeling zijn gang te laten gaan en te blijven zeggen dat het ze toch niet gaat lukken of dat ze het eerst maar eens moeten bewijzen, in de hoop dat het volk er wel achter zal komen, is veel te gevaarlijk. Ook de NSDAP kwam niet door geweld, maar door democratische verkiezingen en coalities aan de macht. Alles gebeurde in twee maanden tijd. Ook in democratieën zijn fascistische tendensen nooit ver te zoeken.

Hoe tolerant moeten we zijn voor de intoleranten? Mag een door de bevolking gekozen partij, zoals ooit in Weimar Duitsland, bij meerderheid besluiten de democratie af te schaffen? De antidemocraten verlangen van de democratie eerbied voor hun overtuiging om aan anderen juist diezelfde eerbied te ontzeggen. Een democratie moet optreden zodra het zelfcorrigerend vermogen van een democratie wordt aangetast. Een vanzelfsprekende uiting hiervan zou kunnen zijn het uitsluiten van niet-democratische partijen en bewegingen.

In Nederland zijn er diverse voorbeelden van hoe extreemrechts de democratische wereld instapt en antidemocratische maatregelen weet door te voeren (grenscontroles/uitzetten van vreemdelingen). Het is toch werkelijk wonderbaarlijk dat met name tegenstanders van plechtigheden een toespraak houden en kransen leggen bij monumenten en gelegenheden, waartegen zij zich daarvoor in alle hevigheid hebben verzet. Denk hierbij aan de herdenkingen van de slavernij en herdenking bij de Dokwerker tegen het nazisme.

Tegelijkertijd worden de pro-Palestinabetogers die opstaan en hun stem laten horen tegen de huidige genocide, als verstoorders en opruiers weggezet. Helaas ook door de zelfbenoemde fatsoenlijk politieke partijen vanwege mogelijk verlies van stemmen.

Verzet tegen extreemrechts betekent ook en juist dat we opstaan voor de rechten van groepen die onderdrukt worden

Solidariteit
Verzet tegen extreemrechts betekent ook en juist dat we opstaan voor de rechten van groepen die onderdrukt worden. Binnen de huidige politieke context wordt uiterst rechts gedachtegoed alleen maar verder genormaliseerd. In vrijwel alle Europese lidstaten zijn extreemrechtse partijen en bewegingen (binnen de democratie) tegen bijvoorbeeld gendergelijkheid, vrouwenrechten, vluchtelingen en de rechten van trans en queer personen. Protesteren tegen racisme en fascisme kan ook door het boycotten van de verkiezingen. Zoals boven is omschreven zijn er meerdere argumenten voor een langlopende campagne tegen de komende verkiezingen. Onder andere door het uitbrengen van een ongeldige stem. Het uitbrengen van je stem op een politieke partij die wel anti-kapitalistisch, anti-racistisch is en dekolonisatie nastreeft, zorgt helaas voor legitimiteit van het verkiezingsstelsel en heel vaak moeten dat soort kleine partijen 'in ruil voor de steun van eigen plannen' meestemmen met ideeën van andere partijen.

Indien er massaal ongeldige stemmen uitgebracht worden is het onmogelijk om een uitslag samen te stellen. Het voeren van de 'stem ongeldig'-campagne kan succesvol zijn als daar ook enig handelingsperspectief naast wordt gezet. Denk hierbij aan op termijn meer gedecentraliseerde vormen van verkiezingen (gemeenteraden met lokale groepen verder optuigen met meer macht en invloed) als alternatief voor de landelijke parlementaire verkiezingen. Er zijn genoeg alternatieven: mini-republieken, burgerfora en burgerjury's.

Dus moeten we de komende verkiezingen gebruiken om onze aversie uit te spreken door het uitbrengen van een ongeldige stem. Des te meer ongeldige stemmen, des te minder het vertrouwen in dit verkiezingscircus. In Bolivia heeft de voormalige boer en president Morales ook opgeroepen om massaal een ongeldige stem uit te brengen. *Voto Nulo!*

NB Blanco stemmen en ongeldige stemmen worden wel meegenomen bij het bepalen van de opkomst: het aantal mensen dat naar het stembureau is gekomen om te stemmen. De stembureaus en hoofdstembureaus vermelden het aantal blanco stemmen, evenals het aantal ongeldige stemmen, afzonderlijk in het proces-verbaal van de zitting. Ongeldige stemmen hebben geen effect op de zetelverdeling. Alleen geldige op kandidaten uitgebrachte stemmen zijn bepalend voor de zetelverdeling.

"Als je de honden hoort, blijf dan doorgaan. Als je de fakkels in het bos ziet, blijf dan doorgaan. Als er achter je geschreeuwd wordt, blijf dan doorgaan. Stop nooit. Blijf doorgaan. Als je vrijheid wilt proeven, blijf dan doorgaan."
HARRIET "MOSES" TUBMAN, abolitionist en sociaal activist

"Stem niet: het moedigt ze alleen maar aan."
ALAN MACSIMOIN, Ierse anarchist (1957 - 2018)

Het oude bestel is failliet

De noodzaak van een nieuw perspectief

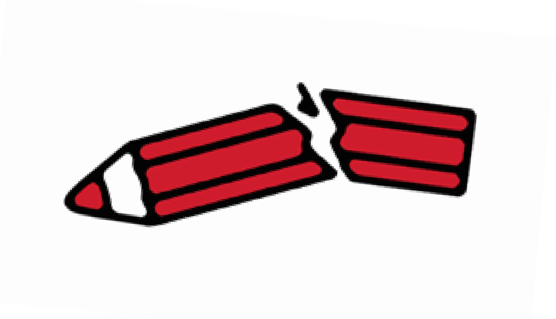

door Tommy Ryan

Het is verlokkelijk om het hoofd te laten hangen, je met een kop warme chocolademelk te verschuilen achter Netflix – of welke andere streamingdienst je dan ook hebt – totdat de maatschappelijke verwarring, moedeloosheid, angst, boosheid, afgunst en haat vanzelf verdwijnen. Nog nooit was het echter zo belangrijk om samen in actie te komen en collectieve strategieën te ontwikkelen om aan de problemen van onze tijd zelf iets te veranderen. Om dat te doen moeten we ons weg bewegen van de paden waarlangs we vandaag zijn aanbeland.

Geert Wilders (PVV, Nederland) en Caroline van der Plas (BBB), Weidel (AfD, Duitsland), Marine Le Pen (FN, Frankrijk), Kaczyński (PiS, Polen), Meloni (FdI, Italië), Erdoğan (AKP, Turkije), Poetin (EP, Rusland), Trump (GOP, Verenigde Staten): allen symboliseren eenzelfde autoritaire en nationalistische politiek. Ze zijn de grootste vijanden van de werkende klasse en stellen zich voor als onze Messiah. En hoewel zij zich in retoriek richten tegen 'de politieke en economische elite', zijn zij diens belichaming zelve.

Wilders en Van der Plas gebruiken, net als Trump, de angst en minachting voor minderheden als afleiding en katalysator voor hun politieke invloed. Ze beroepen zich op een geïdealiseerd Nederland uit een verleden dat er nooit was en wijzen de verkeerde oorzaak aan voor diens teloorgang. En uiteraard stellen ze dat zij die oude glorieuze dagen zullen herstellen.

Met economische gunsten voor de 'hard werkende Nederlander' (lees: witte) onder het motto 'Nederland weer van ons te maken', proberen zij al jaren de loyaliteit van witte mensen te kopen, zoals in het economische programma van de PVV wordt voorgesteld.[1] Met hun verdeel-en-heers-politiek zijn zij echter vijand van zowat elke minderheid: van etnische minderheden en transgender-mensen die net hun plekje in de samenleving proberen op te eisen, van mensen zonder baan, van mensen die ziek zijn, et cetera.

Wilders en zijn internationale evenbeelden lijden echter een schizofreen bestaan. Het ene moment worden vrouwen neergezet als kwetsbare slachtoffers van seksueel geweld die moeten worden beschermd – en dan vooral tegen niet-witte mensen – het andere moment feliciteert Wilders zonder blikken of blozen[2] de van aanranding beschuldigde Donald Trump.[3] Aan de ene kant wordt er geroepen dat de AOW terug moet naar 65[4] en dat het eigen risico moet worden afgeschaft[5] maar tegelijkertijd beaamt hij marktwerking in de zorg.[6]

Een ding is duidelijk: binnen het huidige politieke bestel bestaat geen perspectief voor een vrije en gelijkwaardige samenleving. Veel van de problemen waar we mee worden geconfronteerd vragen namelijk om een radicaal andere manier van sociaaleconomische organisatie van onze samenleving.

Huisvesting zou bijvoorbeeld moeten draaien om datgene waar woningen eigenlijk voor gebouwd zijn: wonen. Door een chronisch gebrek aan huurwoningen is voor veel mensen de koopmarkt het enige alternatief – en daar geldt de logica van wie het meest geld heeft staat vooraan in de rij. Heb je dat niet, moet je jezelf daar ook tevreden stellen met minder en als je het helemaal niet hebt, kan je het sowieso vergeten. Wat hier gebeurt wordt ook in de media veelvuldig beschreven. Mensen met rijke(re) families, hebben betere toegang tot huisvesting, mensen zonder, hebben dat minder.[7] Daarnaast stijgen de schulden van mensen enorm. En ook heeft deze stijging van de prijs van vastgoed in combinatie met de extreme schaarste[8] uiteraard negatieve invloed op de huursector. Niet alleen de huizen zijn onbetaalbaar geworden; voor steeds meer mensen is de huur dat nu ook. Deze groeiende economische ongelijkheid is het gevolg van een beleid dat jarenlang is gepusht door de VVD.[9] Het is de logica van het kapitalisme die in elk haarvat van onze samenleving is doorgedrongen en die haar langzaam vergiftigd heeft. De onderlinge concurrentie die dit tot gevolg heeft, maakt ons gevoelig voor de ellenbogen en de zondebokpolitiek van Wilders en co.

Voor ons zorgstelsel geldt eigenlijk hetzelfde. De zorg wordt meer en meer in het korset van het verdienmodel geperst, met alle gevolgen van dien voor zowel de kwaliteit van de zorg als voor de kosten. Het is pure fantasie dat het uitbetalen van aandeelhouders (die niets met de diensten die geleverd worden te maken hebben) noodzakelijk is om de diensten überhaupt te hebben, of dat dit wat voor positieve invloed dan ook zou hebben op de kwaliteit van die diensten.

Binnen het huidige politieke bestel bestaat geen perspectief voor een vrije en gelijkwaardige samenleving

De klimaatverandering, die meer en meer voelbaar wordt, kan ook enkel een halt worden toegeroepen als er concrete maatregelen worden genomen. Nu echter, worden deze keer op keer doorgeschoven naar de volgende regering omdat geen enkele partij het aandurft onpopulaire maatregelen te nemen. Sommige van de partijen die momenteel aan de macht waren, hebben zelfs gedaan alsof ze niet bestaan. De klimaatcrisis zal echter pas worden opgelost als we onze economie in harmonie brengen met het milieu en op internationale schaal gaan samenwerken. Zolang we gevangen blijven in een economisch bestel van concurrentie, zullen staten maatregelen tegen klimaatverandering aan de kant blijven schuiven voor het belang van financieel gewin en 'groei' om hun positie ten opzichte van andere staten op dat vlak op de korte termijn te verbeteren.

Geen enkele politieke partij durft deze waarheden concreet te benoemen en ons hele economische en politieke bestel is er medeverantwoordelijk voor dat we hier aanbeland zijn. Maar wat nu?

Niet stemmen creëert nog geen alternatief

Hoewel het misschien klinkt alsof mijn pleidooi een appèl is om niet te gaan stemmen, is dat het eigenlijk niet per se. Want zowel stemmen als ook niet-stemmen creëren nog geen alternatief.

Een alternatief ontstaat pas op het moment dat we zelf actief iets tegenover dit bestel zetten. Dat vergt inzet, studie en vooral organisatie. Door onze stem te behouden en deze niet te laten afnemen door politici of bazen kunnen we zelf onderzoeken hoe we onze leefomgeving willen inrichten – hoe we willen werken, leven, lieven – en onze dromen de kans geven uit te groeien tot een sterk vuur van werkelijke verandering die niet direct geketend is door de beperkingen van de oude financiële en hiërarchische wereld.

Daarvoor moeten we weer tot elkaar komen. We moeten het individualisme dat ons uit elkaar heeft gedreven weer afbreken en onze relaties met elkaar versterken, onze gemeenschappelijke belangen weer leren zien. We moeten weer leren een voorstelling te hebben van hoe de wereld er óók uit zou kunnen zien. We moeten ons niet tevreden stellen met de dystopische en fatalistische fantasieën die ons veelvuldig worden aangeboden. Net zoals dat verdrukking en machteloosheid een product van mensenhanden kunnen zijn, kunnen we ook vrijheid en gelijkheid doen ontkiemen en oogsten wanneer we ons daar samen voor inzetten.

Toch moeten we ook oppassen, want er zijn de nodige demagogen onder ons: van verwarde samenzweringstheorieën die ons met een kluitje in het riet sturen, tot racisten en fascisten die met pseudo-revolutionaire slogans ons tegen elkaar opzetten en autoritaire groepen die menen dat ze voor ons besluiten kunnen wat het beste voor ons is.

Echte emancipatie betekent echter dat we het alternatief zelf formuleren en in de praktijk brengen – de weg naar een egalitaire samenleving met democratisch zelfbestuur en een socialisme van onderop.

Noten

Notenlijst kan worden opgevraagd bij de redactie.

Een nieuwe veelbelovende partij

Het wachten wordt beloond

van onze redacteur nieuwe partijen

Hoera! Een nieuwe veelbelovende partij.

Hoe heet die partij? Wie gaat hem trekken? Dat weten we ook niet, maar er komt zonder twijfel binnenkort een nieuwe partij, een partij die veel belooft, die heel veel belooft. En daar zitten we op te wachten, op een partij met daadkracht, een partij die nu echt de problemen gaat aanpakken, een partij die los staat van de gevestigde orde.

Er staat om de haverklap zo'n partij op, een partij die de zwevende kiezer naar zich toetrekt. Dan komt de teleurstelling. Ze bakken er niets van. Beloften kosten niks, en je koopt er ook niks voor.

Maar let op. Alle partijen beloven iedere verkiezing weer van alles. Maar als het erop aankomt zijn ze niet thuis. Zo gauw als ze enige macht krijgen passen ze zich aan. Ze worden zogenaamd realistisch. 'De bomen groeien niet tot in de hemel', zeggen ze dan.

Waarom pakken ze de problemen niet effectief aan? Omdat ze samen in Den Haag om het grootste probleem heendraaien. Dat probleem is dat we binnen een ziek systeem leven, een systeem dat de partijen niet willen aanpakken, of als ze dat zouden willen niet durven aanpakken, en eigenlijk ook niet kunnen aanpakken. Het is een oneerlijk systeem dat de rijken en machtigen bevoordeelt, ten koste van de zwakkeren. De werkelijke machthebbers zitten niet in Den Haag. De enige manier om dat systeem te veranderen is door de macht van de bevolking samen, macht die niet uit de stembus komt, macht die van onderop moet worden opgebouwd.

"Stem Niemand. Niemand vertelt de waarheid."
ONBEKEND

"Niemand ter wereld, niemand in de geschiedenis, heeft ooit zijn vrijheid verkregen door een beroep te doen op het morele besef van de mensen die hen onderdrukten."
ASSATA SHAKUR, politiek activist, auteur en voormalig lid van de Black Liberation Army

Niet stemmen?
WAT DAN WEL?

door de redactie

De oplettende lezer zal begrepen hebben dat we niet enthousiast zijn over de verkiezingen en over de parlementaire politiek. Zijn we dan tegen democratie? Nee, integendeel, maar het systeem dat 'parlementaire democratie' wordt genoemd vinden we niet democratisch. Het woord democratie komt uit het Grieks en betekent oorspronkelijk 'volksmacht', 'power to the people'. Het woord is gekaapt om een mooi etiket te plakken op iets anders. In theorie 'vertegenwoordigt' het parlement het volk en de leden van het parlement worden 'volksvertegenwoordigers' genoemd. Maar voel jij je echt vertegenwoordigd? De politiek wordt over onze hoofden heen gemaakt. Wij vinden dat de politiek gemaakt moet worden door de mensen die het aangaat.

Maar wat kun je doen als je ziet dat het de verkeerde kant uitgaat maar niet machteloos wilt toekijken tot alles in elkaar dondert?

Als eenling kun je vaak niet zoveel. Maar je bent niet alleen. Veel mensen, heel veel mensen, zien dat het de verkeerde kant uitgaat. Maar verandering kun je het snelst afdwingen als we onze krachten bundelen. Dus zoek gelijkgezinden. Praat met je vrienden over wat er mis is en hoe het anders zou kunnen.

Als je nog geen mensen kent die de kont tegen de krib willen gooien, kun je overwegen je aan te sluiten bij een bestaande groep. Op de webpagina watkanikdoen.nl vind je een lijst van meer dan 200 activistische groepen, waarbij je kunt filteren op 16 thema's, van Anti-fascisme tot Zorg en welzijn. Je kunt je ook aanmelden bij de*-beweging[1]. Dit is een bundeling van meer dan 80 groepen die strijden voor een democratische, eerlijke, gelijkwaardige en leefbare wereld. Daarnaast bestaat er ook nog een radicaal linkse actiesite, acties.todon.nl, waar allerlei acties verzameld worden die ook overal op Instagram worden aangekondigd.

Mensen die vinden dat de politiek gemaakt moet worden door de mensen die het aangaat worden 'anarchisten' genoemd. Als je dat met ze eens bent, dan ben je misschien zelf ook een anarchist, ook al had je dat nog niet door. Je kunt meer informatie over anarchisme vinden op anarchisme.nl en forumvooranarchisme.nl. De redactieleden van dit krantje zijn anarchisten. Wij zijn allen lid van de Vrije Bond[2], een anarchistische zelforganisatie.

Op alle vlakken bestaan er radicale alternatieve initiatieven. En als ze niet bestaan, kun jij ze helpen oprichten. Als geld een probleem is kun je beginnen met een benefiet, of een aanvraag doen bij het Actiefonds[3] of Alert[4] (voor jongeren tot 34 jaar).

Ook mediawerk is onderdeel van de strijd. Gratis toegankelijke websites als globalinfo.nl zoeken altijd vertalers en redacteuren. Indymedia.nl bestaat ook nog steeds en bij de Vrije Bond wordt het blad Buiten de Orde[5] elke drie maanden uitgegeven. Radar[6] heeft een actuele agenda voor acties en bijeenkomsten

En hoe vaak hebben we wel niet tijdens lunchpauze, of na het werk in de bar, met elkaar gesproken over de problemen met onze banen en onze werkgevers? Waarom werken we niet samen om onze werkplek een betere plek te maken? Er zijn al vele succesverhalen die ons zijn voorgegaan, en er liggen nog vele meer daarvan in onze toekomst. Bijvoorbeeld AGA Amsterdam[7] heeft zowel pamfletten met basisinformatie over arbeidsrechten, als advies over hoe je samen kan komen op het werk.[8] Als je hier meer over wilt weten, of nog vragen hebt, kun je hen altijd contacteren op: aga@agamsterdam.org.

Over wonen is ook al het een en ander gezegd. Huur Omlaag! Loon Omhoog! of HOLO is een nieuwe actiecampagne die zich inzet om gewone mensen samen voor elkaar op te laten komen. Samen kunnen we die problemen wel oplossen. Niet voor elkaar, maar met elkaar! Het wordt tijd dat we Den Haag laten zien dat we ze niet nodig hebben. Wil jij ook wat aan je huidige situatie veranderen en ben je het zat om naar politici te luisteren? Kom in actie en doe mee![9]

Een andere plek om te beginnen zijn boeken en andere literatuur. Deze zijn te koop bij linkse boekhandels als het Fort van Sjakoo[10] in Amsterdam of Rosa[11] in Groningen. Talloze sociale centra als de Grote Broek[12] in Nijmegen, Vrijplaats Leiden[13], ACU[14] in Utrecht, Omslag[15] (werkplaats voor doen-denkers), hebben ook informatie en bijeenkomsten en je kunt er medestrijder*s vinden. En dat zijn dan vaak de structuren voortgekomen uit de 'oude' kraakbeweging. Er zijn nog veel meer plekken waar je de discussie over de noodzaak van verandering en activisme kunt aangaan en mensen kunt vinden, zoals buurttuinen, weggeefwinkels en lokale klimaatactiekringen.

Twijfel je of je wel een politieke activist bent, denk dan aan de beschrijving die de veel te vroeg overleden antropoloog David Graeber gaf van mensen die samen klussen. Samen-werken (en andere dingen doen ;-)) is zeker handig en leuk. Dat snapt iedereen, behalve de gereedschapsfabrikant die hoopt dat iedereen alles voor zichzelf in huis haalt en nooit wil delen. Krakers verzonnen daar ooit de buurtgereedschapsuitleen voor. Sommige bestaan nog steeds.

Zo dus dan wel

Als je kritiek hebt op het heersende systeem en zijn vazallen, krijg je vaak te horen dat je dan maar moet vertellen hoe het wél moet. Alsof we dat niet altijd al gedaan hebben. Al de groepen die we hierboven noemen hebben antwoorden. Voor sommige problemen zijn trouwens geen alternatieven nodig. Dat wordt wel de cholera-problematiek genoemd. Wat is het alternatief voor cholera? Geen cholera natuurlijk. Dat geldt ook voor zaken als oorlog, wapenindustrie en datingshows op tv. Gewoon ophouden met die onzin. Mensen die daar werken kunnen dan iets zinnigs met hun leven gaan doen en zich omscholen tot fietsenmaker of huisarts. Daar zijn er vreemd genoeg veel te weinig van. Dan is er nog een hele categorie 'oplossingen die vroeger al bedacht waren'. Files? Goed gratis openbaar vervoer waar het personeel goed betaald wordt en iedereen gelukkig is! Woningnood? Herinvoering van brede volkshuisvesting. Nieuwbouw? Overal in het land liggen golfbanen braak.

Zoals de grote geschiedkundige Howard Zinn ooit opmerkte: 'Stemmen is makkelijk en soms soort van nuttig, maar het is een armzalig alternatief voor democratie, die directe actie vereist van betrokken burgers.'

1. debeweging.org
2. vrijebond.org
3. hetactiefonds.nl
4. alertfonds.nl
5. buitendeorde.org
6. radar.squat.net
7. agamsterdam.org
8. labourrights.agamsterdam.org
9. holo-campagne.org

10. Fort van Sjakoo
Jodenbreestraat 24
Amsterdam
sjakoo.nl

11. Rosa
Oliemuldersweg 43
Groningen
www.bookshoprosa.org

12. Grote Broek
Van Broeckhuysenstraat 46
Tweede Walstraat 19
Nijmegen
grotebroek.nl

13. Vrijplaats Leiden
Middelstegracht 36
Leiden
vrijplaatsleiden.nl

14. ACU
Voorstraat 71
Utrecht
acu.nl

15. Omslag
Hoogstraat 301A
Eindhoven
omslag.nl

"Er bestaat niet zoiets als een strijd voor slechts één single issue, omdat we geen single-issuelevens leiden."
AUDRE LORDE, Caraïbisch-Amerikaans schrijfster, professor, filosoof, intersectioneel feminist, dichter en sociaal activist

"Op wie ze ook stemmen, wij zijn onregeerbaar."
ONBEKEND

WIJ ZIJN ALLEN ANTIFA